

de dirigeerstok over van Ferdinand Blumentritt en daarmee kreeg het orkest ook in zijn dirigent een duidelijk Rotterdamse signatuur. Veertig jaar lang leidde Georg Rijken het orkest in niet minder dan 120 concerten. Het was onder zijn leiding dat het hoge toppen bereikte en belangrijke mijlpalen in zijn geschiedenis passeerde. Al in het eerste jaar van Rijken's leiderschap genoot Symphonia de eer, het Utrechts Stedelijk Orkest te mogen vervangen tijdens een abonnementsconcert in Tivoli.

Het programma van dat concert, dat opende met de Italiaanse suite van Raff, omvatte behalve Kol Nidrei van Bruch een aantal liederen (o.a. van Georg Rijken) en stukken voor cello-solo van componisten als Krug, Brahms en Popper, met de Ouverture Phèdre van Massenet als afsluiting. Zo'n programma zou ons nu wat merkwaardig aandoen. Niettemin was de Utrechtse pers, waartoe ook de musicoloog Hugo Nolthenius behoorde, vol lof over dit gastconcert.

Een hoogtepunt vormde in 1912 het behalen van de eerste prijs tijdens het Internationaal Muziekconcours in Parijs. Het orkest ontving bij deze eerste deelname aan een concours de bijzondere gelukwensen van de jury. Dirigent Georg Rijken sleepte bovendien de directieprijs in de wacht.

In datzelfde jaar gaf Symphonia ook een heel merkwaardig concert in Sociëteit Harmonie, inmiddels de vaste zaal voor vrijwel alle concerten: Op 9 december 1912 werd onder leiding van Georg Rijken het Pianoconcert in A van Grieg uitgevoerd door... de Meisterspiel Phonola, een piano die in staat was via rollen niet alleen de noten, doch ook de dynamiek en de frasering van een interpretatie weer te geven. Wie de betreffende rol had 'ingespeeld' vermeldt de historie helaas niet...

De baten van dit concert kwamen ten goede aan de Nederlandsche Vereeniging tot Bestrijding van Lupus. Het geven van een liefdadigheidsconcert was een toen nog sporadisch voorkomende geste die later tot een belangrijke doelstelling van Symphonia zou worden.

Op 8 mei 1916 verplaatste Symphonia haar concerten naar de Groote Doelenzaal. Het was in deze historische ruimte dat op 25 november 1918 dat gedenkwaardige concert werd gegeven waarmee het '50-jarig bestaan' werd herdacht. Trots speelde het orkest de Ouverture Athalia van Mendelssohn, één van de werken waarmee zes jaar eerder de eerste prijs in Parijs werd behaald. Nog geen maand later ontving de 'Vereeniging' het predikaat 'Koninklijk', hetgeen op 10 februari 1919 feestelijk werd gevierd.